కథ

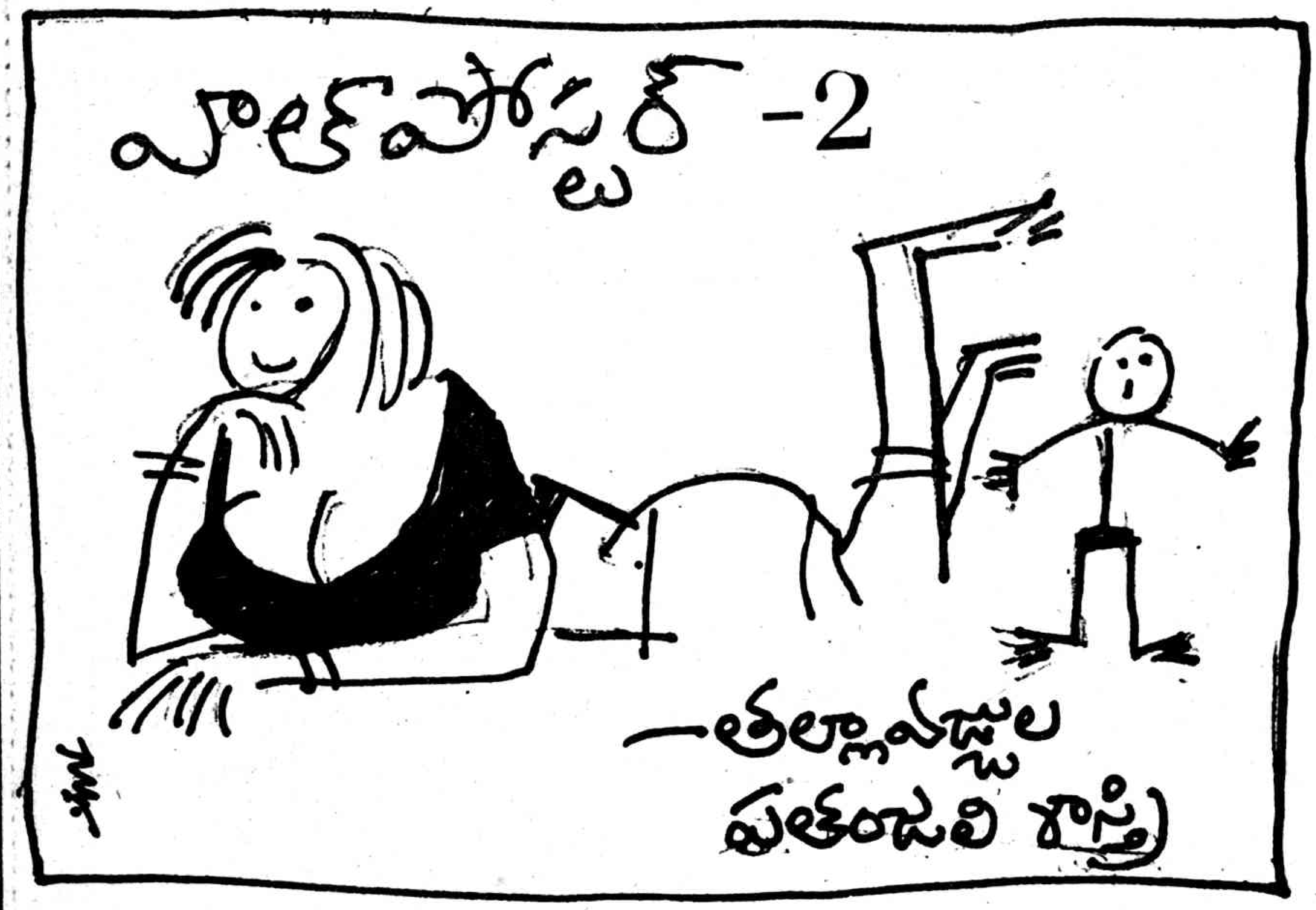

గడ్డం మీద ఇంకా బొగ్గు మరకలు వుండి పోయాయి. ఓ కంటి కొసన పుసులు వదల్లేదు. అరుగుమీద సగం పుచ్చిన చెక్క స్తంభానికి వీపు ఆనించి కూచున్నాడు మదారవలీ. సత్తు గిన్నెలోంచి గాజు గ్లాసులోకి టీ వడబోసింది బీ.

మోకాళ్ల మీద ఒంగి గ్లాసు తీసుకున్నాడు వలీ. పీట మీద కూచుని టీ తాగుతూ తమ్ముడి వేపే చూస్తోంది బీ. మదారవలీకి పద కొండేళ్ళుంటాయి. బీ వాడి కంటే ఏడెనిమిదేళ్లు పెద్దది. ఎక్కణ్ణించో కాకి కోడిగుడ్డు డొల్ల తీసుకొచ్చి దొడ్లో పడేసింది. ఉదయం ఎనిమిది దాటి పోయింది. టీ చప్పరిస్తూ వలీ అడిగేడు.

"నా నెల్లేడా!"

తమ్ముణ్నే చూస్తున్నబీ త్రొటుపడి అంది.

"ఏమో నిషా దిగింది ఎళ్లేడు. జేబులో ఇరవై దొరికేయి'

"రాత్రి లేటయిందా? నా నొచ్చి పందుకున్నాడు" ఆఖరి గుక్క టీ తాగి గ్లాసు గిన్నెలో పడేస్తూ చెప్పింది బీ.

"రమణమ్మ సిన్మాకి పోదావంది,పోయినా"

తమ్ముడ్నేవీ అనలేదు. గ్లాసు అక్క కందించి కాళ్ల బారచాపి కూచున్నాడు. అరుగు మూల చీపురు తీసుకుని లోపలికి వెళ్లింది బీ

ఊరి మధ్య బస్తీ అది. నగరాన్ని ఓ పక్క చీలుస్తూ సూటిగా పోయే రహదారికి ఒక వేపు సినిమాహాలు, ఒక పక్క అసంఖ్యాకంగా వెలిసిన షాపు గూళ్ల మధ్య నుంచి ఓ సన్న రోడ్డు చీలి ఫర్లాంగు దూరం సాగి పల్లంలో ఆగిపోతుంది. రోడ్డు ఆగిన చోటు నుంచి బస్తీ మొదలైంది. చివికిపోయిన ఇటుక మేడలు, ఎముకలు వెళ్ళుకొస్తున్న పెంకుటిళ్ళు, గుడిశలూ, బస్తీ అంతా చిక్కుపడ్డ నల్లదారంవుండలా వుంటుంది.

లోపలికి వెళ్లడం కంటే బయటకి రావడం కష్టం. ఇళ్లను వేరుచేస్తూ కాలవలున్నాయో, రోడ్లు కాలవలైపోయాయో చెప్పడం కష్టం. గాలి వీచినప్పుడల్లా ఇళ్లను ఆవరించివున్న దట్టమైన దుర్గంధం పొగలా చెదిరి వ్యాపిస్తూంటూంది. వర్షాకాలంలో బస్తీ అంతా మోకాళ్లలోతు నీళ్లలో కరుగుతూ వుంటుంది. మదారవలీ ఇల్లు బస్తీ మొదట్లో వుంది. తెల్ల ఎరువుల బస్తాలు కలిపి కుట్టిన పరదా పెంకుటింటి ద్వారం ముందు వేలాడుతోంది. ముందు చిన్న పంచ, లోపల రెండు గదులూ, వెనక సన్నటి అరుగూ, నాలుగు బంగీల మేర పెరడూ, పెరట్లో ఓ పక్క ఇటుక గోడల పాయఖానా, ఓ పక్క తాటాకుల స్నానాల గదీ, రెండింటికీ కప్పుల్లేవు. అరుగు మీద బారుగా నాలుగు ప్లాస్టిక్ బాల్చీలలో, ఓ సత్తు బిందెలో నీళ్లు తెచ్చి పోసింది బీ, ఉదయమే.

చీపురు తీసుకుని అరుగు మీదికి వచ్చింది బీ మొండి చీపురు చరచర శబ్దం చేస్తోంది.

"పనికి బోవా? మొకం కడగ రాదూ సరిగా?"

ఒంగి తుడుస్తున్న అక్కను చూశాడు వలీ. పాత జాకెట్టూ పరికిణీలో వుందామె. చామన చాయ, సన్నగా, పెద్ద జుట్టుతో కొంచెం పెద్ద పెదాలు. బీ అంత అందమైంది కాదు. చిత్తడి నేలలో, ఏ విత్తనమో తెలీని ఏపుగా పెరిగిన మొక్కలాంటిదామె. దానికి ప్రత్యేకమైన పరిమళం లేదు. దారిద్ర్యాన్నీ, దైన్యాన్నీ నిశ్శబ్దంగా ధిక్కరించే వక్షస్థలం బీలో కనిపించే ఒకే ఒక జీవ లక్షణం. ఒంగి తుడుస్తున్న ఆమెనే చూస్తున్నాడు వలీ. సమాధానం రాకపోయే సరికి తల ఎత్తి తమ్ముడి వేపు చూసిందామె. వాడు కళ్లు తిప్పుకున్నాడు. పక్కకి తిరిగి చిమ్మడం ప్రారంభించింది బీ.

"కొట్టేడు బోసడికే".

"నువ్వేం జేసావ్?"

"ఏమ్జేయలే"

"సర్లే ఎళ్లు"

ఒక క్షణం అలాగే కూచుని లేచాడు వలీ. చీపురు అరుగు మూల పడేసి టీ గిన్నెలు తీస్తూ అంది బీ.

"రేపు నీకు కొత్త జుబ్బా తెస్తా"

మదారవలీ నవ్వేడు. నల్లగా బక్క పలచగా వుంటాడు వలీ. పల్చటి పెదాలు ఓ పక్కకి సాగి వాడు నవ్వితే బుగ్గ మీద చిన్నసొట్ట పడుతుంది. వాడు నవ్వితే చూడ్డం బీకి ఇష్టం.

"ఎల్లు, పో"

అరుగు మీంచి గెంతి, డబ్బాతో నీళ్లు తీసుకుని పాయిఖానా నేపు నడిచాడు వలీ. గిన్నెలు తోమడం మొదలు పెట్టింది బీ. "(ఈడు అన్నం బెడతాడో, ఇంట్లోంచి బాడకో పొమ్మంటాడో!"). వలీ మెయిన్ రోడ్డు మీద కరీం హోటల్లో క్లీనరు. రాత్రి కరీం లెంప వాయించాడు. ("మూడు కప్పులు పగలేసావ్. పైసా నువు కడతావా, మీ యక్కని పంపిస్తావురా") వలీ రెండు బూతులు గొణిగేడు. అవి జనాంతికం అయిపోయేయి. వాడికి అక్కంటే చాలా ఇష్టం. వలీ ఎనిమిదో ఏట తల్లి రైలు కింద పడింది. తల్లి రైలు పట్టాల వరకూ ఎందుకు వెళ్లిందో, గేట్లోంచి వెళ్లకుండా పట్టాల కడ్డంగా దాటడం ఎందుకో వలీకి అర్థం కాలేదు. భార్య పోయినందుకు సంతాప సూచకంగా ఖాదరు వారం రోజులు తాగేడు. తర్వాత రోజూ సాయంత్రం ఇంటికి తాగొచ్చేవాడు. ఖాదరు ఏం చేస్తుంటాడో ఎవరికీ తెలీదు. అయితే కనీసం రెండ్రోజులకోసారేనా ఇంటికొస్తూంటాడు. తాగిన నిద్రలో వుండగా బీ అతని జేబులో డబ్బు తీస్తుంటుంది. వలీకి తండ్రి అంటే అసహ్యం. వాడికి కరీంని చూస్తే ఖాదరూ, ఖాదర్ని చూస్తే కరీం జ్ఞాపకం వస్తారు.

వాడింకా రాత్రిళ్లు అక్కపక్కనే పడుకుంటాడు. నిద్ర మెళకువ వచ్చినప్పుడల్లా బీ గుండెల మీద చెయ్యి వేసి పడుకుంటాడు. తరచుగా వాడికి బీకి దగ్గరికా జరిగినప్పుడల్లా ఉక్కలో ఒకటి రెండు క్షణాలు ఏదో అగరొత్తుల పరిమళం వస్తుంది.

బీ గబగబ వంటచేసి స్నానం చేసింది. భుజానికి సంచీ తగిలించుకుని బయట పడింది. బీ రమణమ్మ దగ్గర కుట్టుపని చేస్తుంది. ఓ అరడజను పైగా

అమ్మాయిలు ఆమె దగ్గర పని చేస్తుంటారు. కన్నూ ముక్కూ తీరుగా వున్న అమ్మాయి లెవరేనా చిక్కుల్లో వుంటే రమణమ్మ మనసు చివుక్కుమంటుంది. మార్గం చూపిస్తుంది. బుగ్గన నిత్యం నలిగే తాంబూలంతో, రిక్షా అంతా సరిపడే మధ్య భాగంతో, ఆ ప్రాంతంలో ఎవరూ రమణమ్మ కుట్టు పని చెయ్యగా చూడలేదు.

వలీ హోటలు గుమ్మం దగ్గిర నుంచున్నాడు. సిగరెట్టు వెలిగించి అగ్గిపుల్ల పారెయ్యబోతూ చూశాడు కరీం. అతనివేపే చూస్తున్నాడు వలీ.

"ఏం గావాలా?"

"డూటీ కొచ్చే"

"డూటీ కొచ్చేవా! ఎ వుద్దమ్మన్నాడంట వల్బే" తలొంచుకుని నుంచున్నాడు వలీ.

"డూటీలో జేరతా"

వాడివేపు దీర్ఘంగా చూసి చెప్పేడు కరీం

"రేపురా పో! ఈణ్నించి పో! ఇంటికాడెవరున్నారు?"

"దేనికి?"

"పనుందిరా"

"ఎవరూ లేరు. అక్క కుట్టు మిషను కాడికి బోయింది". మళ్ళీ రోడ్డు మీది కొచ్చేడు వలీ. జేబులో రెండు రూపాయిలున్నాయి. రోడ్డు దాటి సినిమాహాలు దగ్గర బండిలో ఇడ్లీ తిని, టీ తాగి బీడీ వెలిగించి నుంచున్నాడు మదారవలీ. రోడ్డు మీద రద్దీ ఎక్కువైంది. బస్సుల్లోంచి వెళ్ళుకొస్తున్నారు మనుషులు. అప్పుడు చూశాడు వలీ. పేవుమెంటు పక్కనుంచే వెళుతోంది టైరు బండి. దాని పక్కనే నలుగురు మనుషులు పలుగూ పారలతో నడుస్తున్నారు. బండి మీద బోర్లా పెద్ద రేకులతో చేసిన హోర్డింగ్. బండీ, మనుషులూ శవ యాత్రలా అనిపించింది.

"అగ్గి"

తేరుకుని చూశాడు వలీ. నలుగురు కూలీల్లో ఒకడు. నోట్లో సిగరెట్టు పెట్టుకుని ఎదురుగా నుంచున్నాడు. దమ్ములాగీ బీడి ఇచ్చాడు వలీ. ఆఖరి దమ్ములాగి బీడి అవతల పారేసి బండి వెనుక నడిచాడు. సినిమా హాలుదాటిన తరువాత కొంత దూరంలో ఖాళీ స్థలం వుంది. ఏదో ప్రభుత్వ కార్యాలయం బోర్డు, ప్రహరీ గోడ తప్ప అక్కడేవీ లేదు. బండి గోడవారగా ఆగింది. గోడని ఆనుకుని ముగ్గుతో గుర్తులు పెట్టి వున్నాయి. నలుగురూ మాట్లాడుకుని గుర్తులు పెట్టిన చోట తవ్వడం ప్రారంభించారు. లోతుగా రెండు గుంటలు తవ్వి పలుగు, పారా పక్కన పడేసి బీడీలు వెలిగించారు వాళ్ళు. గుంటల్లోంచి మట్టి తీసిన చేతుల్నిండా తడి మట్టి అతుక్కుపోయింది. తీరిగ్గా బీడీలు కాల్చి, బండిని గుంటల దగ్గరగా జరిపి రేకు చట్టాన్ని కిందికి దించి నిలబెట్టేరు. వలీ దగ్గరిగా వచ్చి చూశాడు. బండి, మనుషులు అడ్డు వుండడంతో సరిగా ఏవీ కనిపించడం లేదు. రేకు చట్టాన్ని గుంటలో దింపడానికి సర్వీకాళ్లు బిగించి వున్నాయి. నలుగురూ ప్రాణప్రదంగా ఎత్తి, కేకల మధ్య బూతుల మధ్య నవ్వుల మధ్య దాన్ని పాతి నిలబెట్టేరు.

హోర్డింగ్ ఎదురుగా వచ్చి నిలుచున్నాడు మదార్ వలీ. వాడితోపాటు మరో ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు, ఓ రిక్షావాడు దాన్నే చూస్తున్నారు. రేకు కొత్త రంగులు ఎండలో తళతళ మెరుస్తున్నాయి. దీర్ఘ చతురస్రాకారంలో చక్కటి లేత రంగులు వేసింది. ఎదురుగా నుంచుని రెండు చేతులూ వెనక్కి కట్టుకుని తల పైకెత్తి ఈ సారి వలీ జాగ్రత్తగా చూశాడు. ఇరవై నిముషాలు తదేకంగా చూసిం తర్వాత హోర్డింగ్ వాడి మెదడులో మొలిచింది. మెడ నొప్పి పుట్టింది. వెనక్కి చూస్తూ సినిమా హాలు వేపు నడిచాడు వలీ. చుట్టూరా మోగే కారు హారన్‌లూ, మోటార్ల శబ్దాలూ లీలగా వినపడుతున్నాయి వలీకి. హాలు దగ్గర ఆగి కిళ్లీ కొట్లో మరో రెండు బీడీలు కొన్నాడు.

రెండో బీడీ వెలిగించగానే వాడికి బీని చూడాలని పించింది. రమణమ్మ ఇంటివేపు నడిచాడు వలీ. నడుస్తున్నా వాడి మనసులో విచిత్రమైన స్తబ్దత ఏర్పడింది. ఆ స్తబ్దతో రంగు రంగుల హోర్డింగ్ బరువుగా ఇమిడిపోయింది. వాణ్ని తేరిపార చూసి బీని బయటికి పనిమీద పంపించానంది రమణమ్మ. ఆమె ఎర్రటి నోటి వేపు ఓ సారి కోపంగా చూసి మళ్లీ రోడ్డు మీదికి వచ్చేడు వలీ. వాడికి అక్కని వెంటనే చూడాలని వుంది.

మధ్యాహ్నం వరకూ రోడ్లమీద తిరిగి ఇంటికెళ్లేడు వలీ. భోంచేస్తూ పనిలోకి వెళ్లలేదని చెప్పేడు.

"నే జెప్తాలే" అంది బీ. వలీకి ఎందుకో అక్కని మొదటి సారి చూస్తున్నట్టుగా వుంది. మంచం ఎక్కి పండుకోగానె నిద్ర పట్టేసింది.

సాయంత్రం అయిదు దాటింది. టీ తాగి మొహం కడుక్కుని బయటకి వెళ్ళిపోయాడు వలీ. రోడ్డు దాటి సినిమా హాలు దగ్గర బీడీ వెలిగించి అప్రయత్నంగా హోర్డింగ్ దగ్గరకెళ్ళి నుంచున్నాడు. లేత రంగుల్లో అందంగా వేసిన తాజమహల్ టైల్స్ ఫేక్టరీ హోర్డింగ్ అది. ('ఇంట్లో తాజ్ చల్లదనం. మీ చుట్టూ తాజ్ సౌందర్యం.') పెద్ద హాలు. హాలు నిండా రంగుల్లో పరిచిన టైల్సు. కిటికీలోంచి తోటలో చెట్ల పచ్చటి తలలు కనిపిస్తున్నాయి. సినిమాల్లో కూడా వలీ అటువంటి ఇల్లు చూడలేదు. గది మధ్యలో చల్లటి నేల మీద పడుకుని వుందామె. బోర్లా పడుకుని, ఎత్తిన రెండు కాళ్ళనూ వెనకు మడమల దగ్గర పెనవేసింది. మోచేతుల మీద ముఖం ఆనించి, విశాలమైన కళ్ళు ఎత్తి చూస్తోందామె. అనిమేషలా, గంధర్వ కాంతలా ఆమెకీ పపంచం తాలూకు దుమ్మూ, ధూళీ, పెట్రోలు వాసనలూ సోకడం లేదు. ఆమె ఎదురుగా ఎవరో కుర్చీలో కూచున్నారు. మనిషి పూర్తిగా కనిపించడు. ఖరీదైన సెంటు కాళ్లు రెండూ మిలమిల మెరిసే నల్లటి బూట్లతో ఒక దాని మీద ఒకటి వేసుక్కూచున్నాడు అతను. ఆమె ఒంటి మీద సముద్ర నీలం చీరలాంటి దుప్పటీ వేసుకుంది. చీర నడుం పై భాగం తరవాత సరిపోలేదు.

నల్లటి అలలా లేచి పరుచుకున్న ఆమె జుత్తు భుజాల మీంచి వీపు మీదకి ప్రవహిస్తోంది. భుజాల క్రింద నున్నటి ఒంపుని చూస్తూ వుండిపోయాడు వలీ.

వలీ చుట్టూ చీకటి పడింది. రోడ్డు మీద దీపాలు వెలిగేయి. కార్ల కళ్ళు వెలిగేయి. వలీ రోడ్డు దాటి అవతలకి వెళ్ళేడు. హోటలు రద్దీగా వుంది. బిల్లులు వసూలు చెయ్యడంలో హడావుడిగా వున్నాడు కరీం. రేకు టేబిలు మీంచి కప్పులూ, ప్లేట్లూ, బాల్చీలోకి వేసుకుంటూ లోపల్నించి నారాయణ నవ్వేడు. చెయ్యి ఊపి, రేపొస్తానని సంజ్ఞ చేసి, మరోసారి కరీం వేపు చూసి బయల్దేరాడు వలీ. కరీంది బట్ట తల. నోట్లో రోజులో చాలా భాగం సిగరెట్టు తగలడుతూ వుంటుంది. చిన్ని కళ్ళకి సుర్మా పెట్టుకుంటాడు. చప్పి దవడల నిండా సూదులు గుచ్చినట్టు సన్నటి చిల్లులు. నోట్లో సిగరెట్ తీసినప్పుడల్లా క్లీనర్లని ఓ బూతుతో కేకెయ్యడం కరీం అలవాటు. ఖాదరు మొహం కూడా సన్న చిల్లుల మయం. వలీకి అప్పుడప్పుడు కరీం, ఖాదరు రైలు కింద పడి చచ్చి పోయినట్టు కలొస్తూంటుంది. ఒకసారి బీతో చెప్తే వాడి తలని పొట్టకి అదుముకుంటూ అరగంట నవ్వింది.

పేవ్‌మెంట్ మీది ఇనప రైలింగ్ మీద కూచున్నాడు వలీ. బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇంటికెళ్ళే సందు చీకటి కాలవలా వుంది. తరచుగా జనం వెళ్ళి సందు గోడవేపు నుంచుని వస్తున్నారు. వలీ మనసులో ఇదివరకు లేని చైతన్యం లాటిదేదో కదలడం మొదలైంది. మళ్లీ బీ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అక్క జ్ఞాపకం రాగానే వాడికి చాలా సంతోషం అనిపించింది.

"ఇంటికి రావా, ఈడ కూచున్నావు?"

ఉలిక్కి పడ్డాడు వలీ. బీ పక్కనే నుంచుని వుంది. ఆమె చేతి ప్లాస్టిక్ బుట్టలో ఉల్లిపాయ లున్నాయి. వలీ నవ్వేడు. ఇద్దరూ చీకటి సందులోకి నడిచారు. ముక్కుకి చెయ్యి అడ్డు పెట్టుకుంది బీ.

గది మూల కోడిగుడ్డు దీపం తగ్గించి వుంది. గోడ మీద నీడల్లా రెండు బల్లులు వుండుండి కదుల్తున్నాయి. తెరిచిన కిటికీలోంచి గాలి రావడం లేదు; తరచుగా వాసన తప్ప. ఇద్దరికీ విసురుతూ బీ ఎప్పుడో నిద్రపోయింది. వలీ బోర్లా పడుకుని ఓ చెయ్యి అక్క నడుం చుట్టూ వేసి పడుకున్నాడు.

తోట రాత్రి పడ్డ వర్షానికి మెత్తగా తడిసింది.

ప్రతిష్ఠమైన కట్టడాలకు
చిరకాల మన్నికకు
భీమ సిమెంట్

ఉదయపు ఎండలో మరీ పచ్చగా వుండి, చెట్లు కమ్మగా నిట్టూరుస్తున్నాయి. కిటికీ పక్కనే విరగపూసిన పూలు బీ గుండెల నిండా పరిమళాలు నింపుతున్నాయి. తలారా స్నానం చేసి, ఆరడానికి ఎర్ర టర్కీ టవలు చుట్టుకుందామె. లేత నీలం చీరలో బీ నీరసంగా, అందంగా వుంది. టీపాయి మీద వెండి ప్లేట్లో పరాతాలు పూల వాసనలతో కలిసి పరిమళిస్తున్నాయి. బయట కారు హారన్ మోగింది. బీ వాచీ చూసుకుంటుండగా లోపలి కొచ్చేడు వలీ. కంగారుగా వచ్చి కుర్చీలో కూచు న్నాడు. బీ వెండి గిన్నెలో కమ్మటి మాంసం కూరలో ముంచి పరాఠా ముక్క తమ్ముడి నోటి కందించింది. పసుపు పచ్చ రంగు చొక్కా వలీ ఒంటి రంగులో కలిసిపోయింది. పట్టులాంటి జుట్టు గాలికి కలవరపడుతూ మొహం మీద పడుతుంటే మధ్య మధ్య బీ జుత్తు వెనక్కి తోస్తోంది.

మెల్ల మీద నుంచిని బీ బుగ్గ మీద మెత్తగా ముద్దు పెట్టుకుంది. చెయ్యి ఊపి కార్లో వెనక సీట్లో కూరుకుపోయాడు వలీ. పెద్ద పడవలా తెల్లటి కారు రోడ్డు నదిలోకి జారిపోయింది. నలుగురు మనుషులు శవాన్ని మోసుకుపోతూ అద్దంలోంచి కనిపించారు. కారు వాళ్లని దాటుతుండగా అగరొత్తుల వాసన కిటికీ లోంచి వచ్చి పడింది.

"ఎవరు?"

"టీ స్టాలు కరీం బాబూ" అన్నాడు డ్రైవరు.

ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని జుట్టులో బంగారు వేళ్ళు కదుపుతూ నిద్రపుచ్చింది బీ. వలీ నిద్ర నీలిమలోకి జారిపోయాడు. తమ్ముడి తల మెల్లగా ఒళ్ళోంచి తెల్లటి దిండు సువాసనల్లోకి జార్చి భర్త దగ్గరకి వెళ్ళిపోయింది బీ. తల కదిపి దిండు ముఖం మీదకి లాక్కున్నాడు వలీ.

"ప్స్. అంటూ"

చటుక్కున లేచింది బీ. చెమటతో తడిసిన ఆమె పొట్టలోకి వలీ మొహం కూరుకుపోయింది. జుట్టు ముడేసుకుంటూ లేచి కూచుందామె.

"ఎదవా"

వెల్లకిలా పడుకుని బద్ధకంగా బీ వేపు చూశాడు వలీ. లేచి కూచుని అక్కవేపు చూసి నవ్వేడు.

వలీ ఉదయమే పనిలో చేరేడు. వీలైనప్పుడల్లా కరీం వేపు చూస్తున్నాడు. వాడిలో విచిత్రమైన ఉత్సాహం కడుపు నిండుగా వుంది. బిర్యానీ తిన్నట్టు, మధ్యాహ్నం అన్నం తింటూ పెద్దగా నవ్వేడు. వాడలా నవ్వడం చూడ్డం నారాయణకి మొదటిసారి. టేబిలు దగ్గర్నుంచి అరిచాడు కరీం.

"ఏరా భావమర్దీ నవుతూండావే"

సాయంత్రం నారాయణా, వలీ టీ తాగి, బీడీలు వెలిగించి 'తాజమహల్' దగ్గరికొచ్చేరు. దానివేపే చూస్తూ నుంచున్నాడు వలీ. తోటలోంచి చల్లటి గాలి

"చూశారా ఈ చీర కట్టుకుంటే ఇప్పుడు మీరు నలభై ఏళ్ళ వాళ్ళలా కన్పడుతున్నారు" అన్నాడు ఒకావిడను షాపులోని వ్యక్తి.

"అయితే ఈ చీర నాకొద్దు తీసేసుకో. నా వయస్సు ముప్పయ్యేళ్ళే" అంటూ కోపంగా విసిరిగొట్టిందావిడ.

—జీడిగుంట నరసింహమూర్తి

తగిలింది వాడికి.

"మా ఇల్లే" అన్నాడు వలీ.

వలీ వేపు ఒకసారి చూసి పెద్దగా నవ్వేడు నారాయణ.

తరవాత వారం రోజులూ వలీ బొంగరంలా పని చేశాడు. కరీంని చూసిన కొద్దీ కరీం శవం గుర్తొచ్చి హాయిగా వుంది వాడికి. రోజూ రాత్రి బీ విసుక్కుంటున్నా మరీ దగ్గరిగా జరిగి పడుకుంటు న్నాడు వలీ. ఉక్కా, చెమట, కిటికీ ధారపోసే వాసనలూ వాణ్ణి బాధించడం మానేశాయి. నిద్రలోకి జారే ముందు కళ్లు మూసుకుని రోజుకో చల్లటి కల కనడం అలవాటైంది వాడికి. వలీ ఆలోచనలెప్పుడూ కరీం చుట్టూ తిరుగుతూండేవి. తరచుగా కరీం వాణ్ణి చావబాదినట్టు కలొస్తూం డేది. వేరే కలలు కనడానికి వలీకి ఎప్పుడూ అవకాశం కలగలేదు. ఎప్పుడేనా సినిమాలు చూసినా కరీం మీద కల్లో పగ తీర్చుకోవ డానికి మాత్రం సరిపోయేవి.

ఇప్పుడు ఒక రోజు రాత్రి ఖాదరు వాడి తోటమాలి. మరో రోజు కరీం ఒంటి కాలితో డాల్డా డబ్బాతో కార్లో కూచున్న వలీనీ, రోడ్డు మీద వాళ్లనీ అడుక్కుంటూంటాడు. ఓ రోజు తెల్ల పెద్ద కారులో వాడూ నారాయణా సినిమా కెళ్ళేరు. రోజూ ముఖ్యంగా అక్క ఒళ్లో మెత్తని పరుపు మీద నిద్ర. వలీ చుట్టూ 'తాజమహల్ సౌందర్యం, చల్లదనం' కమ్ముకున్నాయి. పగలు ప్లేట్లూ, కప్పులూ కడగడం తియ్యడం ఇబ్బందిగా లేదు. పగలు అవాస్తవంగా రాత్రి వాస్తవంగా వాడి పదకొండేళ్ళ జీవితం వ్యత్యస్తంగా ఓ కొత్త కక్ష్యలో తిరగడం ప్రారంభించింది. బీ రోజు రోజుకీ అందంగా కనిపిస్తోంది వాడికి.

మరో పది రోజుల తరవాత ఓ రోజు మధ్యాహ్నం కరీం బజారుకనీ సంచి తీసుకుని వెళ్ళి పోయాడు. కరీం వెళ్ళిన అరగంటికి ఇప్పుడే వస్తానని చెప్పి బయట పడ్డాడు వలీ. వాడికివాళ సాయంత్రం నారాయణతో సినిమాకెళ్లాలని వుంది. బీడీ కాల్చి, అప్రయత్నంగా ఇంటి వేపు తిరిగేడు వలీ. సందులో ముగ్గురు పక్కపక్కనే గోడవేపు తిరుగున్నారు. సందు దిగుతున్న వలీ కాళ్ల తడిశాయి ('ఎదవ కొడుకుఖు')

ఇంటి తలుపు వేసి వుంది. రెండు మెట్లూ ఎక్కి బీని పిలవబోయి ఆగిపోయాడు. నిద్రపోతుంటే అక్కని లేపడం వాడికిష్టం లేదు. కానీ బీ మధ్యాహ్నం రమణమ్మ దగ్గర వుంటుంది. మళ్లీ అరుగెక్కి కిటికీ తలుపు చిల్లులోంచి లోపలికి చూశాడు వలీ. గది అవతలి తలుపు ఒకటే తీసే వుంది. పలచని చీకట్లో వుంది గది. మంచం మీద పడుకుని వుంది బీ. లోపలి చీకటికి వలీ కళ్లు అలవాటు పడ్డాయి. వాడి గుండె రెంచిలో పెట్టి నొక్కినట్టయింది. బీ పక్కనే మోచేతి మీద ఆని మరో వ్యక్తి పడుకున్నాడు. అతని రెండో చెయ్యి యధాలాపంగా బీ నడుం మీద వుంది. అతని కాలు ఆమె కాలి మీద వేసి వుంది. వలీ చూస్తుండగానే మంచం మీంచి లేచి తాడు మీద లుంగీ చుట్టుకుని నుంచున్నాడు కరీం. ఇప్పుడు బీ నగ్న శరీరం స్పష్టంగా కనిపించింది వలీకి.

మెట్లు దిగి హోటలుకి వెళ్ళిపోయాడు వలీ. కడుపు మీంచి కారు వెళ్ళినట్టుంది వలీకి. వెనకాల తొట్టి దగ్గర కప్పులు కడుగుతూ మూడు కప్పులు పగలకొట్టి కాలవలోంచి బయటకి తోశాడు. కప్పులు కడుగుతూ మోకాళ్ళ మధ్య తలపెట్టుకుని ఏడిచాడు వలీ. సాయంత్రం నారాయణకి చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడు. బస్సులూ, కార్లూ, లారీలూ అన్నీ వాడి మీదకి వస్తున్నట్టే వుంది. కరీంని వాడికి వచ్చిన బూతులన్నీ తిట్టాడు. రాత్ర పది గంటల వరకూ తిరిగి ఇంటికెళ్ళాడు వలీ. బీ తిట్టినా అన్నం తినకుండా, కింద చాపేసుకుని పడు కున్నాడు. రాత్రి వాడు చచ్చిపోయినట్టూ కరీం నవ్వుతున్నట్టూ కలొచ్చింది. రెండో రోజు అర్ధరాత్రి మెలకువ వచ్చింది బీకి. చాప మీద పడుకుని నిద్రలో ఏడుస్తున్నడు వలీ. తమ్ముడికి ఏమైందో అర్థం కావడం లేదామెకి. వలీకి రాత్రిళ్లు వాడికే అర్థంకాని చీకటి కలలొస్తున్నాయి. అక్కవేపు చూడ్డానికి భయంగా వుంది వాడికి. సిల్కు, పట్టు బట్టల్లోంచి, పాలరాతి ఇంట్లోంచి బయటపడి బీ ఇప్పుడు వలీ కళ్ళకి మురికి పాతల్తో ఇబ్బందిగా, కొత్తగా కనిపిస్తోంది.

సాయంత్రం బీడీ వెలిగించి సినిమా హాలు దగ్గర నుంచున్నాడు వలీ. హంస లాంటి పెద్ద తెల్ల కారు ఆగింది. అందులోంచి నడి వయసు తెల్లటి వ్యక్తీ ఆయన ఇద్దరు పిల్లలూ దిగేరు. ఆమె వయసు బీ అంత వుంటుంది. కుంకుమా బంగారం కలిపిన రంగులో వుందామె. నేల మీద మోపిన ఆమె పాదాలు ఏవో ఎర్ర పువ్వుల్లా వున్నాయి. తమ్ముడి భుజం మీద చెయ్యి వేసి లోపలకి వెళ్ళిపోయిందామె. కారు కదిలిపోయింది.

బీడీ అవతల పారేశాడు వలీ. కారు రోడ్డు ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోయింది. అప్రయత్నంగా హాలు దాటి 'తాజమహలు' వేపు నడిచాడు. లైట్లు వెలిగేయి. హోర్డింగ్ ఎదురుగా నుంచున్నాడు వలీ. తెల్ల రంగు వేసి వున్న దంత్రట మీద పెద్ద రెండు నల్లటి X గుర్తులూ, ఓ పక్కగా పేడ ముద్ద వేసి వున్నాయి. ●

పటిష్ఠమైన కట్టడాలకు
చిరకాల మన్నికకు
భీమ సిమెంట్